

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám:	10/2116-2/2015
Érkezett:	2015 AUG 27.
Példány:	4
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	71

MAGYARORSZÁG

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
RÉSZÉRE!

Budapest

HIÁNYPÓTLÁSA

██████████ z ██████████. ██████████ t ██████████ z ██████████
██████████ e. ██████████ n ██████████ ██████████. ██████████
██████████ alatti lakosoknak.

képv.: ██████████ i ██████████ s ügyvéd

ügyszám: 4634.

a IV/2116-1/2015. **ügyszám** alatt
folyamatban lévő alkotmányjogi panasz
elbírálása iránti eljárásban.

Melléklet: 1 db eredeti ügyvédi
meghatalmazás.

[REDACTED]

MAGYARORSZÁG

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA RÉSZÉRE!

Tisztelt Alkotmánybíróság !

[REDACTED]
[REDACTED] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján a Kúria, mint Felülvizsgálati Bíróság által Kfv.II.38.156/2014/8. számon hozott ítélete vonatkozásában előterjesztett, és IV/2116-1/2015. ügyszám alatt folyamatban lévő alkotmányjogi panasz elbírálása iránti eljárásban, tisztelettel az alábbiak szerint pótoljuk beadványunk hiányosságait.

I.

I. sorszám alatt csatoljuk jogi képviselőnk érvényes, eredeti aláírással ellátott, a T. Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre vonatkozó meghatalmazását.

II.

Az alkotmányjogi panaszunkat az előterjesztett végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemmel és a korábban előadott indoklással fenntartjuk, azt az alábbiakkal kívánjuk kiegészíteni, illetve pótolni a Tisztelt Alkotmánybíróság által jelzett hiányosságokat:

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az alkotmánybírósági panasz elbírálására az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjában, valamint a 2011. évi CLI. törvény 27. §-ban jelöljük meg. A Kúria, mint Felülvizsgálati Bíróság által Kfv.II.38.156/2014/8. számon hozott ítéletével szemben indítványozzuk az eljárás lefolytatását.

III.

Álláspontunk szerint az ítélet alaptörvény-ellenes, mivel az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapjogot sérti, amely a következőket tartalmazza:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jogunk sérült, amikor az eljáró bíróságok a Pp. 191. § (1) bekezdésében előírtakkal szemben, nem kötelezték a feljelentőt arra, hogy az eredeti videó-felvételt tárja a bíróság elé. A hiányosan – a Polgári perrendtartásról szóló törvény hivatkozott rendelkezésének – megsértésével lefolytatott bizonyítási eljárás(ok) és ennek nyomán meghozott döntés nem meríti ki a tisztességes eljárás fogalmát.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) foglalta össze, amelyből az alábbi részletet kívánjuk kiemelni:

„Az Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is.”

A tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog jelenti egyben azt is, hogy az eljáró bíróságoknak a hatályos eljárási törvények rendelkezéseivel összhangban kell a bizonyítékokat értékelni, illetve a bizonyítási eljárást lefolytatni.

A Pp. idézett rendelkezése értelmében (Pp. 191. §. (1) bekezdés) lényegi jelentősége van egy adott bizonyíték hamisítatlan volta felőli megbizonyosodásnak, főként akkor, amikor az érdekelt fél az egyszerű másolati bizonyítási eszközöket nem fogadja el bizonyítékként.

Ezen jogszabály értelmében tehát az eljárás során az eredeti példányt a feljelentőnek fel kellett volna mutatnia, be kellett volna mutatni.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezésből fakadó lényeges eljárási kötelezettséget, az eljáró bíróságok nem vették figyelembe. Kiemelendő azonban, hogy még a közigazgatási eljárási szakban a másodfokú hatóság az első elsőfokú döntést hatályon kívüli helyező határozatában kiemelte, hogy az eredeti felvételt a hatóságnak be kell szereznie.

Az eljáró bíróságok semmilyen módon nem győződtek meg a másolat hamisítatlan voltáról, ennek ellenére döntéseiket arra alapították – mint esetlegesen hamisított bizonyítéokra. A technika mai állása szerint, – köztudott – hogy egy videó-felvételt megmásítani, vagy az eredeti felvételtől eltérő tartalmúvá alakítani nem okoz különösebb nehézséget egy laikus számára sem. A készülékek és programjaik kezelése teljes mértékben a mindennapi használó igényeihez igazodik. Álláspontunk szerint kimeríti a tisztességtelen eljárás fogalmát az a körülmény, hogy a bizonyítási eljárások során nem merült fel az igény a bíróságok oldalán, hogy a bizonyíték eredetiségéről meggyőződjenek.

Fontosnak tartjuk továbbá azt is kiemelni, az alkotmányjogi panasszal támadott döntés nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a tisztázatlan eredetű videó-felvételt milyen okból fogadta el bizonyítékként, illetve arra vonatkozóan sem tartalmaz indokolást, hogy milyen okból hagyta figyelmen kívül a Pp. 191. § (1) bekezdésére alapított indítványunkat, az eredeti videó-felvétel beszerzése tárgyában.

Figyelemmel arra, hogy a panaszlott eljárásban a másolati felvétel képezte a bíróságok által elfogadott módon azt az alapbizonyítékot, amelyhez az egyéb közvetett bizonyítékokat is illesztették, ezért kardinális jelentősége van a jelen panaszban előadott jogi érvelésünknek.

Tekintettel arra, hogy a másolatban rendelkezésre bocsátott videó-felvételnek nagy jelentőséget biztosítottak az eljáró bíróságok, álláspontunk szerint a döntéseik indokolásában ki kellett volna fejteniük, hogy az előterjesztett indítványainkat mely okból hagyták figyelmen kívül. A Pp. idézett szakasza ugyanis egyértelműen rendelkezik a bizonyítási eszközként felhasznált másolat vonatkozásában arról, hogy az ellenfél kifogása esetén, az eredeti bemutatása szükséges.

Nem győződtek meg semmilyen módon a bíróságok a másolat hamisítatlan voltáról, ennek ellenére döntéseiket arra alapították – mint esetlegesen hamisított bizonyítéokra. Álláspontunk szerint az indokolás mellőzése szintén kimeríti a tisztességtelen eljárás fogalmát.

A Pp. 221. § (1) bekezdése alapján:

„Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyek a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

A fenti jogszabályhely alapján a bíróságnak meg kellett volna indokolnia, hogy a videó-felvétel, mint bizonyíték mérlegelésénél mely körülményeket vette figyelembe, valamint annak is indokát kellett volna adja, hogy a bizonyítási indítványunk teljesítését milyen okból mellőzte.

Alkotmányjogi panaszunkban hivatkoztunk az Alaptörvény 28. cikkére, amelyet az alábbi vonatkozásban tartunk relevánsnak:

A 7/2013 (III. 1.) Alkotmánybírósági határozat, az alábbi megállapításokat tartalmazza:

„Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal. Az Alaptörvény 28. cikk első mondata úgy rendelkezik, hogy „[a] bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” Az Alaptörvény 28. cikke tehát a bíróságokkal szemben azt a követelményt fogalmazza meg, hogy ítékezésük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák. Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.”

IV.

Alkotmányjogi panaszunkban, és a jelen beadványunkban előadott jogi érvelésünk alapján, kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott, Kfv.II.38.156/2014/8. számú ítéletét megsemmisíteni szíveskedjen.

V.

Jelen nyilatkozatunkban kijelentjük, hogy a IV/2116-1/2015. számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványunkban szereplő személyes adataink nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

Kelt: Dombóvár, 2015. augusztus 24.

